

Mri Unsi Hengellinen

W J K S J,

Yhden Jumalan Lapsen Kuo-
lemaan toalmistuksesta / Alla otolli-
sella ajalla,

Se on:

Yhdestä totisesta kääntymisestä, totisesta ja
elävästä uskosta, ja Jumalasta elämäk-
erasta har-
joitus sydämellisen nöyherämisen jälkeen: ynnä ajan
waarin ottamisesta, ja autuuden wälifappalitten ois-
kein käyttämisestä, odotuksesta Jesuren tulemis-
sen ja viimeisen ilmoituksen perän.

Niin myös,

Toinen

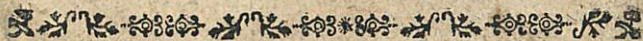
W J K S J,

Jumalattoman erosta tästä
mailmasta /

Joka Ruohin kielestä on Suomeksi kääntty
ja enätty suruttomille waroitukse i; jotka Wirret
nyt ynnä, tarpellisen ylise kasonisen jälkeen,
Pääsiäisen edellä Wonna 1749.

On pränttiin andanut

ABRAHAM ACRENIUS.

UUSI, Präntätty Wonna 1801.

Ensimmäinen Virsi.

B. I. Käy nyt sielun päiket mielel ic.

Jesu siull kaiten wainwan Aina waikiast wa-
litan. Kuzun' olet minun Eäwään Ai-
wan oiftaan haminaan: Welless mun lunastit,
Sanallas mun omistit, S rätit min parantau-
seen, Armos kånfa tulit aujen.

2. Kuollan olin surkendes Epäuskos hēmuisēs,
Omian mielen rackaudes Surutoinen synnin ties,
Ilman pelwot waessin, Aemion walon hylkässin,
Epäusko tämän teki, Kuollen uskon myötämäki.

3. Sinun armos JESU huusi: Käännä, käännä
syndinen, Paranturen elo uusi Oa sull aiwait
tarpeimen: Ostan' olen werellän, Sinun astwain
syndisen. Käännä, käännä nims jaat etä Täällä
en' st, ja sitten siellä.

4. Tämä ääni; JESU rakas, Käwi läwi sydä-
men: Niin nyhös lu don, joka makais Heräs hē
lös hēmuminen, Lain fautta kauhiar Sy din tun-
dui kuolemär; Elon autuus mulla puuttuis, Sies-
lun suri, syndiin suuttuis.

5. Hengen duomio todistattans Epäuskon ilmoita-
ti, Wäärän hurstauden aisois, Alastoman ennät-
ti, Wäärän duomion ihestän, Josa luotin walhe-

nen, Sulkeis ulos hengen voima, Kuolley löysin
ihäe aiwan.

6. Täsä murhes, Jesu jalo, Sinun Henges
armias Ewangeliumist toi walon, löytäreni haas
woisas, Uskon kautta elämän, Tygös armon istui-
men, Weresäs, o Jesu Christe! Uskon kautta,
ilman estet.

7. Jolla duomis wäldetyxi Tulis, ja myös ka-
dorus, Elon autuus kohdaturi, Kuollos ansios
lunastus; Sinne riensin murheisan, Uskon halull
siinä saan Armon elon Jesupesa, Eläwästä us-
kon riehä.

8. Täsä Judan Jalopeuras Löysi Sielun hu-
najat, Sinä, Jesu, olit teuras Edestämme:
Sinä saat Erowäisen lambaan kiin, Ollensa o-
tit niin, Saatit laumaan uskowaisten, Elon an-
noit eläwäisen.

9. Sillä koft mä haluisesti Armo läpin kerjä-
mään, Jesus synnin duomiost päästi, Tundon
rauhoitt' elämään, Synnin' annoi ardey mull,
Werens woiman andoi tull' Sydämeni puhdistu-
per, Elon uuden rakennuser.

10. Tämä tundui armo suuri Walos, armon
elämäs, Ukos, tunnon rauhas juuri, Lewon löyt-
tis sydämes, Jesupes: Ei mailmas' Eikä synnis
kawalas; Jesus ractaudell täytti Sydämeni, Ja
armon näytti.

11. Syndein sitet kaicki katkeis, Wapaar pää-
sin haawoisas, Epäuskon orius ratkeis, Hengen
usko wirkois taas: Josa löydän elämän, Sinun
Jesu suloinen: Henges huudan Abba Isä, Ka-
kaz Jesu usko lisä!

12. Jesu, anna sydämeni. Sinun tygös wal-
waa, Geiso aina edestäni Wastan H. N. Randuo-
mio

miota; Sinun Beres Sowinnos Löytä Sielu
elandons, Sydän elä uskos aiwan Beres wois-
mast tiellä Taiwan.

13. Mut' nyt Jesu heickouden, Mua tiellä
peljättä, Ei mun oman surkeuden, Minu tuskist
säilytä; Jesu siis mua auttele, Armosas ain saat-
tele, anna woima, tue, wahwist, Berelläs ain
pese, puhdist!

14. Sinun halduus annan Sielun, Sinull uh-
ran sydämen, Sinull taiton, tahton mielen, Ja
kaick ruumin jäsenen, Silmän, korwan, Kielen,
Jun, Beres ansioll on sinun, Käten, jalkan,
kaicki huomaas Jätän Jesu, hengen suomas.

15. Pyhit', eroit' kaicki kaikkis, Tiestä jumalat-
tomain Henges woimall wahwist, waikut', Kaitaa
tiet ett' kuljen ain, joka saatta elämään Uhtaan
portin läpisen, Että HERRaa taidan palwell',
Kewäll', suwell', syryll', talwell'.

16. Joka päivä, joka hetki, Henges ja myös
totudes, wälttää epäuskon retke, Uskon tiessä elä-
wäs, Eläwätä Jumalat Palwellisin taekamat, Tääl-
lä enst ja sitten siellä, Koffa woito kuollon niela.

17. HERRan nimee sydämesän Nur' ett' aina
pyhitän, HERRan sanaa uskon tiessä Rakastan:
ja petopen Wäldän pahan mailman, Pahenuyten
kauhian: Sanas walon jalkain eteen Wahwist,
niin en pelkä ketän.

18. Wanhemmat niin kunnias pidän, Julmaa
sisuu wäldän myös, Kanpakäymist hyljän niiden,
Jotka kulke synnin yös, Walistettu armollas; U-
wullas mu wahwist taas Lihan saastaisutta wa-
sttan. Berelläs mun olet ostan.

19. Wääräst kalust, elatuksesta, Mua Jesu war-
jele, Pahain hinoin liikutuxet Tukautta, Suwjele

Wihittömäs uskon ties, Anna uskon hedelmäs,
Laupiuden wihandella, Hywi töitä kaskwatella.

20. Walhen siteet kaicki karkais, uskos rakkau-
des myös, Toivos, wuhels pois ain rakkais Käy-
töis ja ike työs. Wäärät todisturet est Minun
suujan pitämäst, Torudes ja rauhas jalos, Anna
minull henges walos!

21. Kaickein himoin rietaudest, Puhdist JESU!
Werelläs, Anna elo wastaudest! Uudistetuss sydä-
mes, Hengellinen waiwainen, Sinuld armo esis-
pen: JESU, JESU, minu auta, Sinun kals-
lin Kuollos kautta!

22. Minun aikain ombi tärcki, Kuin ny uoli-
lendäwä: Kossa kuollo rinnat särke, Suojel uskon
elämäst! JESU Sinun Hoawoisas, Tu sulas ar-
mosas, Weres puhdistures aiwan, Tahdon kul-
lee tietä Taimaan.

23. JESUS elon kuollos wastan, JESUS armon-
istuun on: Niinkuin saanet olen Rasten, Niin nyt
Henges hallitkon, Ett' siin liitos waellan, Rasten
woiman osotan, Uudes luonnos, uudes mieles,
Uudes sydämes ja fieles!

24. Että Sinu, Jumal! Kiitän, Armon kaut-
ta JESUREN, Uskon kautta isen liitän Sinus, JE-
SU, elämän, Sanas woiman autudes, Wastan
otan suloiser, HERAN Ehtollista halaan Sydäms-
n stan perän palaan.

25. Halaan Nuuyis, Weres jälken, Uskos si-
tä nautiken, Ei sitt' sielun' kuole nälkän, Waan
saa uuden elämän, Joka tundu sydämmes, Uus-
distetur uskon ties, Syndein andex saamisexi, Tun-
doni puhdisturexi.

26. Tästä HERAN Ehtollises, Wastoin kiusau-
sia, Minull woimaa JESUS lifä, Terwen jo saan
nau.

nautila, Sielun wirtowutuxeri, Nindan wahwistue
xeri Wyhär Templic Jesuxelle, Kanha-weljer us-
kowille.

27. Kuin on Jesus aina elon Eläisän ja kuole-
lesan, Niin mä ajaan merta meloon, Hywäs
turwas ainian; Ei sitt äkist kuolema Minu taida
saawutta, Kuin on Jesus saawutettu, Uskon es-
lös omistettu.

28. Jesu Sinun tulemises Halaan, toiwon, o-
dotan; Ikäwöihen uskon tiesä, Jmoitupes rakas-
stan: Jesu tule! joutu jo, uskowilles apu tuo:
Mind tulen Jesus sanoo, Uskowaiset Jesust ja-
no. Amen.

Toinen Wirsti.

Weisatan kuin Ruohinkielinengin: eli kuka:

Sax wäl werld, fax wäl ic.

Duomist! jo täys, Mun Satanan orjan
jo Jumal nyt löys: Se ijäinen koste on
käteeni tull, Kuin eläisän enen ain uhat-
tin mull; Nyt Helwetin lieck, pään ymbäri lyö,
O ijäinen yö!

2. Mä kirottu, näin Nyt Froust täynnäs kahn
helwettiin päin, Mun pukun ja painan täys kiro-
ust lie, Mun sielun ja ruumin kaick kirous wief;
Sill Korhiamman laki mun kiroili kaick, Ei maut-
tu, taick, taick.

3. Mä mato ja koi, Jot kalwane repimä purea-
wa woi, Ohoi mikä rindani alati syö? Mit' y-
times poltta? mit' kowille lyö? Mun kalwawa tun-
don nyt heräis, woi, woi! Mä mato ja koi.

4. Nyt

4. Nyt waaditan wiet Mä Duomarin eteen, ja
Kuulopi tääl, Basumat kaitse pahawan: syndinen
Eän, Oho! eipä kusan mull apua näy; Kaitse wes
rifet syndini seura, ja niin Ain pitävät kiin.

5. Mä Perkeleen myös, Täys asumasia ain jo
Kaitse myös, En Jumalat palvelen en totellut waiket
Mä Raskyt kyll tiesin: nyt temmatan kaitse Mun
eteen, mä palvelin kuldaa, eng' huol, Waiket
lisiin kuoll'.

6. Mun igeni pääl Mä luotin, ja palvelin wa
kaani tääl, En Jum laan ikänäs turwata tain,
Mun omahan woimaani turwaisin ain, En Ju
malat peijän, en rakastan, en Myös totella tien.

7. En Jesusta myös Mä ehinyt puolengan sy
dämen myös: Mun syndin' mull rakkambi oli kuin
Hän: Mutte mainita turhaan kyll taisin mä ten,
Sen Pohjämman Nimen, se mainittin suus, Waiket
sydän on muus.

8. Mä kaupikin ain Mun sydämen tuhanneill
Perkeleill, waan Jo nyt se on ostettu, jo nyt on
myyt, ja awaissin portin; ei muilla ol' syyt, Nyt
owat ne tuhannen helberis siell'; Woi! sydä
men wiet.

9. O! Kiuckua täyn Se kiroilia sydän, kuin
lewon on löyn, Siin' kiroilian myrkys, ett' kie
leni pääl, Ain lewitin runia hengiä siell, Niin
Kasteeni liiton pois klessin juur; suus, Jol' ru
mia huus.

10. Niin Sabbathin myös Wei juopumus mo
täns; mun weljeeni wiis, Ne ynnä mun kansan
joit, tääräisit niin, Ett' Wiinasta röyhkätin yöl
läkin siin; Wiinpikarit, kannut, ne yhteen meil
soitt' Niin passion kuin wort.

11. Mä juomari mä, Jof Wiinasta usein ol
Eumana pää, Jof ainian huusin: mun Sieluni
juo, Mun' Pitavin kulkee: Nyt Perkele tuo, Mull
tulesta palawan maljan, saas tääl; Ei kukan
juo pääld.

12. Ei kukan juo pääld, Mun täyty juod wiis
meisengin ropongin siel. Ei anna mull kukan
nyt pisaraa Wett', Jof' ihdytäis Kielen, Eas
tulista kätt', Viel tarjoo se ruma: jo kätteni wei;
Kaick il-ni jäi.

13. Mä syndinen suur, Kuin Eroilin Isäni,
Mitini juur, Ja sydämmes usein-heit tapoin ja
soin, Heill niin paljon paha kuin ikänäns woin,
Mond' karwaa mä harmay heill surusta tein, Siis
purtan mä näin.

14. Mä murheri heill, Siel olin, ja wäelsin syn-
nisten teill, Eng' totellut heitä: nyt täytyvi kuull',
Ja totell', joit ennen en olisi luull', Sieli nisiä is-
min, Nyt kynsiä juur, Niin kosto on suur.

15. Mä petoen kyns, Kuin raatelin lambat, Ei
heidän ol syyns, Nuld kühild mä kerisin willat
kaick pois, Waick wuodatic kühnelit, jot' en nyt
sois; Ne kühnelet kuumene Sieluni pääll, Kaick
kuumenee tääl.

16. Kuing ahneus sai mun ylihen wallan, Eng
ikänäns wai Mä ollut, ain waadein ja riidoin kuin
woin, Jult' kühäin weristä hikee mä join, Nyt
kosto sen mitan muld waatipi tääl, Kuin mitai-
sin siell.

17. Mun kaluni kaick, Kaick kulda ja kupar'
kuin koloisin, waick Siel ääneti makais, nyt huus-
tapi niin, Ja soima mun warfay'; pid' warfkaa-
sta kiin: Niin huuta se peto kuin ennen ol' wai,
Jo nyt äänen sai.

18. Viel' olpeytte kánn, Mä olin: sill ikeent
Korjari löin, Mun pukuni silkis, jos woen, Kaick'
Eiils. Nyt Satanan sahrat mun sydammen wiils,
Se kieldäwä prameus sydammen pääll', Nyt pol-
hetan tääll.

19. Mun huulteni pääll', Kynkärimetten myrcky
wuos haikiast siell', Täynn walhet', ja petost' ja
panetust' suun Min löyttiin; nyt Satanas runde-
luun, nyt walhetten isä mun perej ja päätt', Sen
todari jätt'.

20. Kuing' mielestän wiel', Mä kumarstin port-
tos, ja palwelin siell', Händ nöyräst, ja himoisan,
andelin suut' Sen saastaisell' kädell', kuin kuiten-
gin muut Min' Jesustans palwelit, jos' ristiupuus
Mun edestän huus.

21. Se himon on näin Mulla aiwan jo karwar,
ja katterax kánn; Woi! woi sita hetkee, kuin suo-
sion sain, Se tuhansin lugun on hirmuisin ain:
Nyt weriset kynneleet silmistän kánn, Eik' lohdu-
rust' nänn.

22. Ei surkuni tull, Ei sydammen pehminn',
waick sanottiin mull: Oj surusa näändöwä Sielu
oll maas, Ja kunnartain kerjää suld' laupeutt taas;
Nyt Jumal sen nosti kuin polweni potk', Mun sy-
wyteen sotk'.

23. Mä petoon miel, Mun kitan sen köyhim-
män tawaran miel, Mond orwoi mä wáhyin, ja
hywyden wein kuin kotka pois kynnös, viin wá-
tyttá tem Mä kowla juonis, muut waiwaisex
sain, Is rikastuin ain.

24. Mä wáhytten suu, Jong walheista kowen-
dun sydän kunn luu, En wádrisi waloisa panxi-
punn', Oj raikkaa, waan Sielun, ei siä mull'
aun Nyt takaisin perkel', waan sen kauppan pääll'
Wie ruumini wiel.

25. Mä käreitten pää, Kuin wihaisest tius,
Kuin, kuin rajuinen sää, Sit' silmillän murhaisin,
kuin oli hars, Ja minua Jumalan Ostawär laus,
Se tyhinen sydän nyt purtan, eip' aut' Waik-
sywä on haut'.

26. Mä synnistän tänn', Pois temmatan liek-
tiin; Enll ansaisen sen, Maa lewittä kitans ja we-
risen suuns, Ja surkiast mun nielee ain pohjatoin
kuuns, Rak syngiä sywöys sitti' ikens lyö aul',
Mu wastan mä pauck'.

27. Mä wäpisen kait', Kost muistan kuing ku-
lui mun armoni aif', En Jumalan armosta totell
eng' pyhyn', Jk autuuttan hakee; mun oman ol'
syhn. Sen ylis kuin neuwoi, Jot' itkisin nyt,
mun wihani sytt'.

28. Kyll' kyynelet' wuot' Mun silmän mailmaa,
waan ei synnin suor', Sit' endämmin surin, jos
koira muld kuol, Kuin Jesupen kuollo, Siin en
minä huol. En murhett' mä tunnoston' pitän',
nyt wiel' Aul' haawat on siel.

29. Mä paistetaan tääll', Nyt iäises walfias,
kyykäremetten pääll'; Mun ymbärin kiehu kait'
Perkelet myös, Ja tulisill' pihdeill' se heidin on
työns Mun sydäminen repiwät piener; oho! Ei
lopuetan jo.

30. Nyt uppowat niin Mun jäsenen tuliseen
wirtaan, ja sin Min waipuwat sywäld, ei poh-
ja eif' maat' Täs löytä; o! sywöys kuin Sieluni
faat, Mä häiwn kuin kekäle tules, waan en Mä
sa nnu kuin hän.

31. Nyt oppein mä sen Kuin ennen en totellut
oppi; tul' tänn' O! syndinen, opi nyt minusta iäll',
Ett onnetoin osa on wisingin häll', Kuin Jumakaa
pillea ja lihansa työt, Min seurapi myöt.

32. Nyt autuuden port' On mull kiini suljett,
se surma sun sort', Muut sisälle autuuden portista
käy, Ei mull enä muuta kuin julmistuis näy, O
että mull jälill' wiel olis ny hetk', Käyd' autuu-
den retk'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos ja pa-
rus nyt pakahdu' koin: Se wuoret ja fucfulat,
langetkan pääll Se tuliset aallot kuin lainehtitt' tääl,
Se langetkan päällen ja kätkeät pois, Jos ijäxi wois.

34. En kätky. Woi, woi, Mun tähty käyd'
edes mä toucka ja koi, Jotk' jäsenes ryyky mun
ruumisan; sill' Mä tähtin kaitk' synnit kuin So-
doma, niill' Mä sidotan, satanas liettajan lie, Jo
helwettiin wie.

35. Nyt hywästi jää, Sek' Jumal, ett armo
ett suloinen jää, Jää taimas, jää walkeus, Enge-
lit myös, Jää Abrahamin helmet, täs hirmuisen
työs, Jä autuus, jää kunnia, ja Engelein ään':
Tul' syngens täny.

36. O ijäistä yön, O ijäistä mato, Kuins alatti
syöt o ijäistä sawu ja songeyt suurt', O ijäisyys joll
ei ol' loppu eik' tuurt, O ijäisyys, iäisyys, nyt olet
sä tull' Juur kauhiay mull!

37. Nyt hwynteen ratk', Mä kohdestans wai-
wun, eik' piinapi kark', Woi ruumin, woi sielun
woi jäsenes kaitk' Woi luuni, sill' autuuden hyljäu-
sin waick Se mull oli tarjon, mun kuoleman tie,
Nyt helwettiin wie.

38. Jos haudallen käyt, Niin kynelil eutki näit kuos-
leman teit, Ja ajatell kofkas wiel synnisi woit,
Eät' weristä kosto ja helwettiin soitt', Kuins kuulet
y un piljuwan, kynelilil sä Jo parannust tee.

39. Täys rosi on se, Jong' ajatus usein händ
helwettiin wie, Se wällettä sen piinaan; ja pyrki kuin
woi,

Woi, Sinu taidahan iloon, jona Jumala loi, Jos
ei tahdo koke tät' liekki, se siel' käy elämän tiell.

* * * * *

40. Nyt syndinen suuri, Pois kääntyn jo kaikki
sta synnistä juuri: Jos et sinä k' i' l' s' o' elänyt niin
Siin julkiēs mitas: Koll' pitävätkin, Ne salais
set synnit, se turmellus suur, Kuin sinut on juuri.

41. Kuin Jesures pois, Min' lykö, kuin arma,
ja elämän tois, Kuin Jesuren wören tääl' tallan
ja juo Min' wääröden wetti, kuin syndi se tuo,
Ja pöhyttä pilkka, sen osa on tuos, Juur' helwettiin
suos.

42. Se usko on kuoll, Jos waelhä surutoin
syndisell' suoll, Waic' toivo se tainwast, ni' n' kuol
leman tie Händ' kuitengin äkist' sitt' helwettiin wie,
Kost' wiimeinen hetki käy, edes, se työ Sun hel
wettiin l'ö.

43. Kost' kuolluna käht, Pois Jumalan pelwost,
ja mailman teit Min' kulliet, ja surutoin elät kuins
faat Niins' noudatat syndi, ja menet ain' maat',
Sun Christitty nimesi alla, se tie Sun helwettiin wie.

44. Niin kääntyn nyt pois. Siit' syndisest' elä
mäst, ettei se tois' Sull' jäästä iku' ja parku, siis
tääl' Min' pelwolla aratell' loppusi pääl': Mut' jos
et sä kääntyn, niin hirmuinen yö Sun ylikes l'ö.

45. O tulinen yö, Kuin ytimeä poltta, kuin sy
dämes syö, Kuin syöhyteen laekamat upotta ain,
Siin tiäises' sarous on pimeys wa' in, Siel' madot
ja köpelit repiwät luut, Kaic' iäsenexmuut.

46. Et janoista pääs, Täs' surmawas wakkias
ja polttawas sääs, Kuin jano en suurin niin alkai
se jäll, Se suuringin jano wast' alkapi siel': os',
mailman ystävä, sormes, menn' sunn', Ja iäsh'
dytä niin.

47. Et lähdyttä woi, Siin' lähesty kuohuwa tulda;
se kvi, Se tulinen myrsky, sen janoisin suun, Viel
tulella poltta, ja yrtinen muun, Ynn' korwist ja
silmi-st käy kipinat, täs On kironis läs.

48. Et siunata saa, Siel sulvosta taiwast; sä
kivottu maa; Täys kironis helwerin liekis on ain,
Sä kiroilia kironust liekikit wain, Siel ijäinen, ijäi-
nen kiroilian työ, Sun korwilles työ.

49. Huud' hirmu-nen ään', Ei siinä woi huoku
ei w sy, sill hän Sen huokuvan tullelä hukutta kaicf,
Sen wäsyhen repj ain uppoman, waicf Se parku,
se huuta ei armo siel tul, Ei laupeut kuul.

50. Sun liitos on kuol, kuins helwetin sowing-
nos pidit, ei huol Se kihuwa ruma, waan pilkka
sun wiel Ets seuraisit händä, ja wäshetta tääll, Ets
hyli-istit totuden sanon, ja weit Sun helwetin telt.

51. Minut duomitut myös, Sun toivos wiel pilka-
waat helwetin työs; Joit sunnisa rakastit kaubiari-
näet, ne re-räise tules, ne myötäisi weit, ain up-
poman sywyteen, ijäies wös, Sun hirmuis s työs.

52. Jos yhdengin wois Sun wälis-tän taambapi-
eroitta pois, Se olis jo kewi-amb, waan et sä pääs
Niist ijäisist siteist täs tui es lääs; Ynn sunn's, ynn
pilkas, ynn kironust tänn, Si olet siin lönn.

53. Ets pilkkaistit t'äll, Wan urkusten retkee,
ja karkasti pääll Ain k'hoit nit Si lui, kuin
luopuisit pois, Siit' sündis-st menost luin maail-
ma sois, Kuin wäldit sun teltäs; ja Juntatas kuin
Ain pöyhisit min.

54. Se pilkar' sull' E y, Ja ijäisy' h'ipi y; eit
löhdutust näy, Siell' Perkeleen ilo ja pilkka sull'
on Y, ijäinen irku, is duomituin luon, Sun
luulos sun uskos sun helwettiin wei; Siis peto-
pes joi.

55. Siin'

55. Siin' syndies ties, Jos pöyst ain kullee, ja
olla siin mies; Sä kuoleman löysit juur iäist sull',
Et loppuu siin' löydä, ei apua kuul', Ei henges
siin' loppu, ei kuole se koi Kuin helwetin toi.

56. Se löyhkä kuin käv, Ja helwet st hlös,
jost ei loppuu näy, Se puhalda kuumaan henges
ain kans, Sun henges, sun sielus siel ain
ollesans, Ei jammu se tuli, se tulinen sää, Täys
kuolema jää.

57. Jos tuhannen wuost' Sin tules si po' des
tais päwit ja yöt, Eik' jo ois tyhä siur kiou ja
työ, Mut' siell' joka heik' sull' uhanne työ, Ei
lopu, ei loppu wiel' sittek' se koi kuin uäxi woi.

58. Ah! wahingö siur, Kun tule sin iäisell
Sielull' juur; Ei mailman woitto siel' lunastaa
woi, Et' a'ast' siis waari, song' Jumola toi,
Ja kaäny nyt syndinen igkaihin wiel', Tul' kät-
dalle tiell'.

Matth. 16: 26.

Mitä se autta ihmistä, jos hän kaihen
mailman woitta, ja sielullens saa wahingon?
Taitta mitä anda ihminen Sieluns lunastu-
xeri.

i. Joh. 2: 17.

Mailma kattoo, ja hänen himons: muu-
ta joka teke Jumalan tahdon, se pysy ja
janka ickisest.

Syr. 9: 17.

Älä mielisty jumalattoman aiwoituxiin:
sillä ei he tule koston hywäxi, ei helwetin
gän asti.

Syr. 9: 39.

Mitä sinä ikänans teet, niin ajattele lop-
pus ja niin et sinä koston syndiä tee.

Seurakirjasto, Esp.
Ejai. 66: 24.

Ja heidän pitää menemän ulos ja, kaheles-
man niiden ihmisten raatoja, jotka minua
vastan wäärin teit: sillä ei heidän matons
pidä kuoleman, eikä heidän tulens sammus-
man, ja heidän pitää kaitille liballe kaubistus-
ryxi oleman.

Ysalmu. 49: 15.

Se makawat helwettisä kuin lamboot, kuos-
lema heitä kalwa: ja heidän öyckäyrens pitää
huckuman: ja heidän täyty jäädä helwettiin.

Heb. 18: 30, 31, 32.

Sentähden käändäkät isen, ja palaitkat
kaikesta wäärystän, ettet te langeis pahan
tekonne tähden. Zeittäkät pois tykön kaike
vligetäyminen, jolla te riekonet oletta ja teh-
kät teillen uusi sydän, ja uusi hengi: sillä mi-
ri pitäis teidän kuoleman sinä Israelin huos-
ne? Sillä ei minulla ole yhtäkän ilo hänen
kuolemaans joka kuole, sano **HERA**, **HERA**,
ra. Sentähden käändäkät isenne, niin
te saatte elää.